

5.12. 2015, 19:30, Krefeld

„Napísal som vám preto, že neznáte pravdy, ale že ju znáte, a že niktorá lož nie je z pravdy. A kto je lhár, ak nie ten, kto zapiera, že Ježiš nie je Kristus? To je ten antikrist, kto zapiera Otca i Syna. Nikto, kto zapiera Syna, nemá ani Otca; kto vyznáva Syna, má aj Otca. A tak tedy vy, čo ste počuli od počiatku, to nech zostáva vo vás. Keď zostane vo vás to, čo ste počuli od počiatku, aj vy zostanete v Synovi aj Otcovi. A toto je to zaslúbenie, ktoré nám on zaslúbil, večný život. Toto som vám napísal o tých, ktorí vás zvodí. A vy, to pomazanie, ktoré ste dostali od neho, zostáva vo vás, a nepotrebuje, aby vás niekto učil, ale ako vás učí to isté pomazanie o všetkom, a je pravdivé a nie je lžou, a ako vás naučilo, tak zostanete v ňom. A teraz, dieťatka, zostávajte v ňom, aby sme, keď sa ukáže, mali smelú dôveru a neboli zahanbení pred ním, keď príde. Keď viete, že je spravodlivý, že každý, kto činí spravodlivosť, narodil sa z neho.“ [1. Jána 2:21]

Všetci buďte veľmi srdečne vítaní v drahom mene nášho milovaného Pána. Prajeme všetkým, ktorí sú dnes pripojení cez internet, aby neboli pripojení len akusticky, ale skutočne skrze Božieho Ducha, ako sme práve čítali: **„...ako vás učí to isté pomazanie o všetkom...“** [verš 27] Tak je to pred Bohom správne. Tak, ako pomazanie Svätým Duchom spočívalo na tom Pomazanom a potom prišlo na Cirkev. Tak, ako bolo učené na začiatku, tak bude učené teraz na konci. Prosím, ale skutočne len v Cirkvi živého Boha, v tých, ktorí sú vedení Božím Duchom. Všetci ostatní budú pokračovať po vlastných cestách. Len tí, ktorí skutočne našli pred Bohom v tomto čase milosť, poznajú zaslúbenia, budú im veriť a Slovo im bude zjavené.

Bolo to skutočne pramocné, pramocné úvodné Slovo. Boh sa nám zjavil ako Otec skrze jednorodeného Syna. Syn sa nenarodil z Otca niekde vo večnosti, ako to stojí v nicejskom vyznaní viery a ako to je napísané vo všetkých katechizmoch. Syn je Božím zjavením v tele – Emanuel – Boh s nami.

„Na počiatku bolo Slovo ... a Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ [Ján 1:1 a 14]

Boh nám skutočne daroval milosť veriť tak, ako bolo zvestované na počiatku. Hovoríme stále znova: Návratu Pána sme sa veľmi priblížili. Verte mi: Prvé a posledné kázanie musia byť v súlade.

Začiatok a koniec musia byť rovnaké. Všetko musí byť znovunapravené a privedené späť do pôvodného stavu pred Bohom.

[pozdravy]

Máme aj mimoriadne pozdravy z Azorských ostrovov. Počuli ste, čo Boh učinil. Boh otvoril srdce prvej dáme a aj jedinému korešpondentovi, ktorý tam je, a boli sme pozvaní, aby sme tam aj v januári priniesli Božiu zvesť.

Bratia a sestry, som jednoducho premožený tým, čo Boh v tomto roku učinil. V obežníku sme o tom stručne písali a trochu osvietili posledných 50 rokov. Musím jednoducho povedať: Boh sa vo Svojej vernosti o všetko postaral. Keď prišiel brat Etienne Genton s bratom Myskisom do kancelárie, povedal: „Brat Frank, pred 60 rokmi sme obaja počuli brata Branhama.“ On v Lausanne vo Švajčiarsku a ja v Karlsruhe v Nemecku. Áno, on mal vtedy 12 a ja 22 rokov, ale dobre si spomíname, čo naše oči videli a naše uši počuli – skutočne Slovo života. A my nielen hovoríme, ale svedčíme pred všemohúcim Bohom, že Boh Pán vedie v našom čase spásnu radu k záveru. Poslední budú zavolaní von a z milosti prežijú prípravu.

Boh obzvlášť v tomto roku otvoril úplne nové dvere, napr. v Abú Zabí, v Pakistane, v celom Perzskom zálive... On všetko nádherným spôsobom viedol a sprevádzal. Kto by ma pozval do Dubaja alebo na všetky tie iné miesta? Boh skutočne daroval milosť, že sa otvárajú všetky dvere až do konca sveta, aby sa v našom čase naplnilo Písmo. K tomu by som chcel čítať dve miesta Písma, ktoré hovoria o čase konca a ktoré poznáme – v 1. Petra 4:7-8 je nám to postavené pred oči – a myslite na to, že už vtedy sa Pán postaral o to, aby bolo napísané to, čo musíme my teraz vedieť! Amen. Slovo, ktoré nám je adresované, je pramocné.

„A všetkému sa priblížil koniec. Teda buďte rozumní a triezvi k modlitbám. Ale predो všetkým majte vreľú lásku navzájom naproti sebe, lebo láska prikrýva množstvo hriechov. Pohostinní jeden naproti druhému bez reptania. Každý, ako ktorý dostal dar milosti, tak si tým slúžte navzájom ako dobrí správcovia rôznej milosti Božej. Ak niekto hovorí – ako slová Božie; ak niekto slúži – ako z vlády, ktorú dáva Bôh, aby bol Bôh vo všetkom oslavovaný skrze Ježiša Krista, ktorý má slávu i silu na veky vekov. Amen.“

Jednoducho pramocné. Toto Slovo je adresované nám.

Práve som si spomenul, že som nepodal žiadnu správu o poslednej ceste v novembri. Aj na Kube Boh daroval mnoho milosti. Náš brat Erwin Pacheco sedí v tlmočnickej kabínke a prekladá do španielčiny. Je pramocné, ako Boh otvára srdcia a dáva slobodu k zvestovaniu Božieho Slova. V Havane sme skutočne prežili div, určite ste to už počuli, už som o tom hovoril v Zürichu. Najprv sme dobrých 5 hodín čakali na odlet, a keď potom po štarte lietadlo nabralo rýchllosť a práve malo vzlietnuť, tak muselo núdzovo zabrzdíť. Mohli sme len poďakovať Bohu, že sme vyviazli so zdravou kožou. Predstavte si, že by sa to stalo po vzlietnutí. Boh nám však bol milostivý. Boli sme v plnej rýchllosti a namiesto vzletu sme v plnej rýchllosti zabrzdili, museli sme sa vrátiť k terminálu a pokračovali sme až o 5 hodín neskôr.

Sme jednoducho zo srdca vďační, že Boh to tak viedol. Myslel som na október 1976, keď mi Pán prikázal odrieknuť cestu do Indie, kde potom 98 cestujúcich zhorelo v plameňoch. Písali o tom všetky naše noviny a moje meno bolo na zozname pasažierov. A potom z Bonnu volali do Krefeldu a oznámili: „Váš misionár Ewald Frank bol medzi tými, ktorí zahynuli v plameňoch.“ A ja som pritom sedel v kancelárii. Áno. Pán je verný. Jemu buď česť.

Boh mimoriadne požehnaj aj nášho brata Erwina Pacheco. On sa iste čoskoro na Kubu vráti. Mali sme mocné zhromaždenia aj v Peru – v televízii a rádiu – a ľudia prišli, aby počuli Božie Slovo. Korunováciou cesty bola Brazília. Aj tam Boh daroval milosť nad prosby a porozumenie. Keď vidíme tie masy ľudí, ktoré našli u Boha milosť a zo srdca prijímajú svedectvo... Za to sme naozaj vďační. Brat Claudio Miskys pramocne prekladal z angličtiny do portugalčiny. Sme jednoducho vďační za všetkých našich bratov a všetky jazyky. Potom som dokonca počul, že moje kázanie v Goiâнии bolo naživo prekladané do rumunčiny a iných jazykov. Keď myslím na to, že sa pripojilo 631 ľudí, aby počuli – bratia a sestry, je pramocné vidieť, čo Boh teraz koná. K tomu patrí Matúš 24:14. V 1. Petrovej sme čítali, že koniec všetkých vecí je blízko. V Matúšovi 24:14 je však naším Pánom vyslovené, kedy príde koniec. Môžeme čítať od verša 11:

„...a povstanú aj mnohí falošní proroci a zvedú mnohých.“

Vidíte, aké dôležité bolo to Slovo na úvod? Tak, ako na počiatku spočinulo pomazanie na apoštoloch, ktorí nám zvestovali Slovo, tak

spočíva pomazanie na nás dnes. Falošní proroci a kristovia môžu prísť, patrí to k priebehu konečného času, Boh má však vyvolaný zástup, ktorý stojí pod vedením Svätého Ducha.

Vo verši 14 stojí:

„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom...“

Nie 2-3 krajinám, všetkým národom!

„...a vtedy príde koniec.“

Vtedy, keď bude všetkým národom kázané evanjelium, Božia spásna zvesť, vtedy príde koniec.

Aj to sme už na tomto mieste mohli stále znova povedať. Ešte nikdy nebolo toľko možností ako dnes. Predstavte si, v Aucklande na Novom Zélande sa deň začína, tam vychádza slnko každý deň ako prvý – tam dnes počúvajú kázanie. Boh nech im žehná. A mohli by sme pokračovať ďalej – až na Honolulu, Aljašku a do Edmontonu – celá zem môže počuť Slovo a Písmo sa plní pred našimi očami. Keď bude plné evanjelium a plná spása zvestovaná všetkým národom a jazykom, nastane koniec. Zo všetkého, čo sa deje, vidíme, že sme blízko konca. V nijakom inom roku sa nestalo toho toľko ako v tomto roku. Hukot národov. Všetko sa plní tak, ako stojí napísané u Izaiáša 17 aj u Lukáša 21:25. Národy sú rozbúrené, všetko to počujeme a vieme, že náš Pán opakovane povedal:

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“

Viete, bratia a sestry, drahí priatelia, našou hlavnou žiadosťou je príprava Nevesty Baránka. Dovoľte mi dnes veľmi zreteľne povedať v mene Pánom: **Všetci potrebujeme osobné prežitie spásy, ako nám bolo popísané v Písme.** Duch Boží musí na nás prísť a usvedčiť nás o hriechu, o spravodlivosti a o súde, ako je nám povedané v ev. Jána 16: *„...keď príde On, ten Duch pravdy, uvedie vás do každej pravdy ... bude usvedčovať svet o hriechu, o spravodlivosti a o súde...“* Ten istý Duch nás povedie k pokániu, k vnútornému zlomu až povieme: „Pane, chodili sme po vlastných cestách, prestúpili sme Tvoje Slovo, zadĺžili sme sa, odpusť nám, buď nám milostivý...“

Bratia a sestry, najmä všetci mladiství, ktorí prichádzajú noví: Potrebujeme naše osobné prežitie spásy – osobné obrátenie – Jeho Duch musí nášmu Duchu dávať svedectvo, že sme sa stali deťmi Božími.

Aj to, čo súvisí so znovuzrodením zo Slova a Ducha – nielen odpustenie skrze krv Baránka – do nášho srdca a života musí prísť nový Boží život. To sme vo viere prijali a uchopili. Vieme, čo sa stalo skrze krv Baránka, skrze krv novej zmluvy – bolo nám dané odpustenie, zmierenie, milosť a spasenie. Presne tak vieme, že náš Pán povedal: „*Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie.*“ [Ján 3:3] Poznali sme tiež, že do našich srdc musí byť zasiate Božie semeno Slova. Tak, ako nemôže pozemské narodenie nastať z poryvu vetra, ale keď nastane spojenie v láske. Tak je to predsa aj v Božom Duchu. „*Tak Boh miloval svet...*“ [Ján 3:16] Golgota je dôkazom Božej lásky k nám. On zaplatil cenu, spasil nás a zanechal nám Svoje Slovo, aby sme ho prijali ako Božie semeno a Svätý Duch prichádza na nás a spôsobí v nás Boží život.

Sú to pramocné biblické miesta, ktoré môžeme do radu čítať a vedieť, že nás Pán omilostil a otvoril naše srdcia. Ako je napísané u Matúša 13:11 – Pán daroval milosť, že smieme prijať a uchopiť, čo nám z milosti daroval:

„A On odpovedal a riekol im: Vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale tamtým nie je dané.“

Komu to bolo dané? Tým, ktorí to prijali, ktorí tomu uverili. Nie tým, ktorí tomu protirečili, ale tým, ktorí Slovo Pánovo počuli a uverili mu. Obzvlášť od verša 13 tu stojí:

„V podobenstvách im hovorím preto, že hľadiac nevidia a čujúc nečujú ani nerozumejú...“

Nerozumejú. Preto sa náš Pán pýtal: „Porozumeli ste...? [Mat. 13:51] Oni hľadia a počujú, ale pritom nevidia a nepočujú (nerozumejú). A vo verši 14 stojí:

„...a plní sa na nich proroctvo Izaiášovo, ktoré hovorí: Počúť počujete, ale neporozumiete, a hľadieť i hľadieť budete, ale nevidíte.“

Predstavte si to. Počúť a hľadieť a napriek tomu nevidieť [nevnímať]. A potom vo verši 15 a 16 prichádza:

„Lebo stučnelo srdce tohoto ľudu: ušami ťažko počuli a svoje oči zažmúrili, aby snáď nejako očami nevideli, ušami nepočuli, srdcom neporozumeli a neobrátili sa, a uzdravil by som ich.“

Len ak sa k Nemu obrátíme a veríme Mu, môžeme byť uzdravení – zvnútra i zvonka. Tak to tu stojí napísané:

„...aby som ich mohol uzdraviť.“ [podľa nem. prekladu]

Čítajme poslednú časť ešte raz:

„...neobrátili sa, aby som ich mohol uzdraviť.“

A potom vo verši 16 hovorí k obráteným:

„Ale vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.“

Jednoducho pramocné. Bratia a sestry, túto prednosť sme si nevymysleli my, ale Boh to tak daroval. Jeho Slovo je vierohodné. Kto neverí, tomu to nemôže byť zjavené.

Na paralelnom mieste v Lukášovi 1 je zdôraznené, že pri prvom príchode bolo potrebné počuť hlas volajúceho na púšti, pretože mal Božie povolanie a poslanie. Bol to niekto, koho Boh zaslúbil, aby naklonil srdcia otcov k synom. Ako je to v našom čase, bratia a sestry? Nejedná sa len o to, čítať nejaké biblické miesto a hovoriť o ňom, jedná sa o to, aby boli čítané zodpovedajúce biblické miesta, ktoré boli Bohom dopredu dané pre náš čas. V Lukášovi 1, obzvlášť vo veršoch 16 a 17, je písané o službe Jána Krstiteľa:

„A mnohých zo synov Izraelových obráti k Pánovi, ich Bohu.“

Učení Písma mali svoje výklady a prešli pomimo toho. Teraz však prišiel čas, aby boli mnohí zo synov Izraelových zavedení späť k Pánovi, k Slovu, k zaslúbeniam. Ako je napísané tu a ďalej vo verši 17 ohľadom Jána Krstiteľa: **„...on sám pôjde pred Ním v duchu a v moci Eliášovej obrátiť srdcia otcov na deti a neposlušných k rozumnosti spravodlivých, aby pripravil Pánovi pripravený ľud.“**

To bol zmysel Božieho poslania. Tak to bolo zaslúbené v Izaiášovi 40 a Malachiášovi 3.

Tu je nám povedané, že toto poslanie malo za cieľ, aby sa mnohí zo synov Izraelských navrátili k Pánu, ich Bohu a aby bol k Pánovi privedený dobre pripravený ľud.

Ten istý pisateľ – Lukáš – mohol v 3. kapitole svedčiť o tom, čo sa vtedy stalo (od verša 3):

„A pochodil po celom okolí Jordánskom kázúc krst pokánia na odpustenie hriechov...“

On odkazoval už na to, čo je napísané v Jánovi 1:29:

„Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!“

Tu je však zdôraznený krst na pokánia a odpustenie hriechov. Verš 4:

„...ako je napísané u proroka Izaiáša: Hlas volajúceho na púšti: Prihotovte cestu Pánovu, čiňte priame Jeho chodníky!“

Dovoľte mi čítať z Lukáša 3 ešte verš 16, kde Boží muž z Božieho Ducha povedal:

„...odpovedal Ján všetkým a riekol: Ja vás krstím vodou, ale ide mocnejší odo mňa, ktorému nie som hoden rozviazať remienok na Jeho obuvi; Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom.“

Už tento Boží muž kázal pokánie a odpustenie a krst Duchom, a keď sa naplnil čas, všetko sa stalo. Čo povedal Peter v prvom kázaní:

„Činite pokánie a nechajte sa každý pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista.“

Bratia a sestry, musíme stále znovu zdôrazniť, ako nám bolo zjavené, že nie začiatok, ale koniec bude korunovaný. Na začiatku bolo desať panien. Pán vždy hovoril len v podobenstvách, obzvlášť v tých štrnástich, ktoré nám pred oči kladú Božie kráľovstvo. Aj v podobenstve o pannách – na začiatku ich bolo desať, no na konci len päť. Iba polovica tých, ktoré na začiatku počuli volanie: „*Hľa, ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!*“ Niekde na ceste sa niečo stalo. Povedzme to stále znovu: **Nie začiatok, ale koniec bude korunovaný!** Aj keď sa to niekomu nepáči, musíme to stále znovu opakovať – ako bolo povedané bratovi Branhamovi: **„Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“**

Dnes som priniesol zošit so všetkými citátmi, kde brat Branham 18-krát povedal to isté. Dokonca povedal: **„Nie ja, ale zvesť predíde druhému príchodu Ježiša Krista.“** Nemôžem za to, že Boh to takto určil! Že zvestovateľa vzal, ale zvesť nám zostala a tú sme niesli do celého sveta – to isté Slovo, ktoré bolo kázané na počiatku – o božstve, krste, večeri Pánovej – všetky základné biblické učenia. Mohli by sme začať záhradou Eden, o ktorej brat Branham stále zdôrazňoval, že k Slovu, ktoré Boh povedal Adamovi, bolo pridané jedno jediné slovo, a hneď prišli pochybnosti, nevier a pád do hriechu. Bolo pridané jedno jediné slovo, nepriateľ získal pozornosť Evy a hľa, stalo sa to. Prečo píše Pavol v 2. Korinťanom 11:2: **„Ale sa bojím, aby snád tak, ako čo had zvedol Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejako vaše mysle...“** ? Toto je čas zvedenia! Bratia a sestry, nie mimo, ale vnútri, uprostred tých, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama!

Musíme jednoducho ostať triezvi a jasní a vedieť, že sa smieme a môžeme so všetkým vrátiť k Biblii a vedieť: To, čo On zvestoval, bolo zvestované na začiatku a je zvestované aj na konci.

Úplne otvorene hovoríme: Či nejaký svetovo známy evanjelista hovoril o božstve, o biblickom krste, o páde do hriechu a ukázal nám, prečo bolo nutné spasenie? Pretože sa pád do hriechu stal v takomto tele, musel Pán prísť v mäsitom tele – aby vzal hriech na Seba, napravil, odčinil to, čo sa stalo pádom do hriechu, a zaviedol nás späť do obecenstva s Bohom.

Čo Boh chcel?

Čítajme niekoľko miest zo Starého a potom aj Nového zákona. Boh chcel prebývať a putovať medzi Svojím ľudom a chcel byť naším Bohom. Už v Starom zákone stojí v 2. Mojžišovej 25:8-9:

„A spravia mi svätyňu, aby som býval prostred nich.“

Boh chcel mať so Svojím ľudom obecenstvo, ktoré bolo stratené skrze pád do hriechu. Boh chcel spoločenstvo a oni mali postaviť dom, v ktorom mal prebývať. Verš 9:

„Podľa všetkého toho, čo ti ukážem, podobu Božieho príbytku a podobu všetkého jeho náradia, tak uciníte všetko.“

Boh chcel s ľuďmi obecenstvo a toto spoločenstvo z milosti nastolil. V 2. Mojžišovej 29:43-46 čítame:

„A ta budem prichádzavať k synom Izraelovým, a miesto bude posvätené Mojou slávou. A posväťím stán zhromaždenia a oltár a posväťím Árona i jeho synov, aby mi konali kňazskú službu.“

A teraz prichádza verš, ktorý by som chcel podčiarknuť:

„budem bývať prostred synov Izraelových a budem im Bohom.“

Nielen „Prídem na návštevu...“, ale „...budem bývať uprostred synov Izraelových...“, budem medzi nimi putovať, chcem ich posvätiť Mojou prítomnosťou, aby boli Mne posvätený ľud – taký bol Boží plán v Starom zákone.

Prejdime rýchlo k 1. Kráľovskej 8:13. Všetci viete, že Dávid chcel Pánovi stavať dom, no postavil ho Šalamún.

„No, naozaj som vystavil dom príbytku pre Teba, stále miesto na to, aby si tam býval na veky.“

Boh chcel prebývať medzi Svojím ľudom, byť ich Bohom. Už po ich vyvedení von sa preukazoval, štyridsať rokov sa o nich staral a nemali v ničom nedostatku.

Vo verši 21 ešte čítame:

„A ustanovil som tam miesto truhle, v ktorej je zmluva Hospodinova, ktorú učinil s našimi otcami vtedy, keď ich vyviedol z Egyptskej zeme.“

Takže nielen dom, v ktorom má prebývať, ale truhla zmluvy, v ktorej bolo Slovo, ktoré dal Boh Svojmu ľudu na cestu – patrí to dohromady. Tam, kde Boh prebýva, tam je Jeho Slovo – tam je truhla zmluvy. Náš Pán predsa vošiel so Svojou vlastnou krvou do nebeskej svätyne.

Bratia a sestry, zamestnáva ma nasledovná myšlienka: Boh má na zemi miesto prebývania – Cirkev. Najprv prebývala celá plnosť Božstva telesne v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Prečítajme to z listu Kološanom. Je však práve tak napísané, že vlastníme – že nám patrí – celá plnosť, ktorá prebývala v Kristu. Kološanom 2:9-10:

„...lebo v Ňom prebýva všetka plnosť božstva telesne, a ste v Ňom naplnení, ktorý je hlavou každého kniežatstva a každej vrchnosti...“

Verš 13:

„I vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a v neobrezanosti svojho tela, spolu oživil s Ním darujúc vám z milosti všetky hriechy.“

Je to jednoducho pramocné. Prijmite a uchopte to viere. Všetci, ktorí ešte neučinili svoje osobné prežitie spásy, nepremárnite čas, prídte k Pánu, prídte vo viere a prežijete to.

V Kološanom 2:15 stojí napísané:

„...vymažúc písmo, napísané proti nám...“

Celý Zákon, ktorý nám Boh dal, bol napísaný proti nám – všetky prestúpenia. Tu stojí napísané:

„...záležajúce v rôznych nariadeniach, ktoré bolo proti nám, a vzal ho z prostredku pribijúc ho na kríž.“

A tam navždy zostal. Smieme zvestovať slobodu Božích detí. Naša vina bola položená na Neho, aby sme mali pokoj a skrze Jeho rany sme boli uzdravení. Počúvajte vo verši 15 triumf nášho Spasiteľa:

„...a odzbrojac kniežatstvá a vrchnosti vystavil ich verejne na odiv víťazoslávciac nad nimi v Ňom.“

Osteň smrti je vytrhnutý, hadovi rozšliapnutá hlava, náš Pán nám z milosti daroval dokonalé spasenie, dlžný úpis je roztrhnutý, naveky odňatý. Nijaký človek viac nepotrebuje iného obviňovať. Každý pozná sám pre seba – *Som čistý od viny, radujem sa...* spieva skladateľ piesní. Pozerajme do zrkadla Slova a verme tomu, čo Písmo hovorí. Prosím, prijmime to: V Ňom, našom Spasiteľovi, prebývala celá plnosť Božia telesne a teraz prebýva Jeho plnosť v Jeho cirkvi, skrze ktorú Božie dielo pokračuje až do dokonania. Preto je to tak napísané: vlastniť to, patrí vám celá plnosť Božia s odpustením, milosťou a spásou – to je plné evanjelium, to je plná spása, ktorú nám Boh z milosti daroval.

Už som to povedal: V ev. Jána 1 **„Na začiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh.“** Slovo sa stalo telom, aby celá plnosť božstva tu na zemi mohla byť zjavená v Spasiteľovi, aby mohla byť zjavená v Cirkvi spasených. Bratia a sestry, aj dnes večer by chcel Pán zjaviť Svoje víťazstvo, dnes by chcel zachrániť, oslobodiť a uzdraviť. Dnes by chcel žehnať. My to nielen zvestujeme, Boh stojí za Svojím Slovom a plní, čo On zaslúbil. Jednoducho pramocné.

Teraz príde ešte jedno biblické miesto z 2. Korinťanom 6, ako tá hlavná vec, aby nám bolo ukázané, že Boh Pán potom, čo zaznie posledná zvesť, bude v našom strede nanovo putovať. Je to jednoducho pramocné. 2. Korinťanom 6 od verša 15:

„A aký súhlas Krista s Beliálom? Alebo aký má podiel verný s neverným? A aká je zhoda medzi chrámom Božím a medzi modlami? Lebo veď vy ste chrámom živého Boha, ako povedal Bôh: Budem bývať v nich a prechádzať sa, a budem ich Bohom, a oni mi budú ľuďom.“

Viete, čo príde teraz? Verš 17:

„Preto...“

Preto! Pretože by Boh chcel prebývať a putovať uprostred Svojho ľudu, preto: **„...vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého, a Ja vás prijmem a budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“**

To je pramocné miesto. Boh chcel od samého začiatku putovať uprostred Svojho ľudu a prebývať medzi nami. A ako prvé sa muselo v Spasiteľovi stať všetko, čo patrí k plánu spasenia. V Spasiteľovi na tejto zemi prebývala celá plnosť Božstva telesne, aby rovnaká Božia moc a plnosť mohla prebývať v spasených, preto teraz – pred návratom

Ježiša Krista – musela prísť posledná zvesť zavolania von a oddelenia, aby bol Boží ľud oddelený a Boh nás mohol posvätiť Svojou prítomnosťou.

„Posväť ich vo Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.“ [Ján 17:17]

Tu máme pramocné spojenie s Božou vôľou – On chce opäť v našom strede putovať a prebývať. Čítajme tieto dva verše z 2. Korinťanom 6 ešte raz v súvislosti:

„A aká je zhoda medzi chrámom Božím a medzi modlami?“

Vôbec žiadna! Chrám Boží je chrám Boží, ktorý je určený pre Boha a nie modly. Nie! Pre Boha! Preto nemôžu byť tieto dve veci spojené, musia byť oddelené.

„Lebo veď vy ste chrámom živého Boha...“ Tu sa viac nejedná o stavbu postavenú ľudskou rukou, ale o pravé Božie deti, o spasených, ktorí našli u Boha odpustenie a milosť, ktorí patria k Novej zmluve, ktorí prijali krv Novej zmluvy. A potom:

„Lebo veď vy ste chrámom živého Boha, ako povedal Bôh: Budem bývať v nich a prechádzať sa, a budem ich Bohom, a oni mi budú ľudom.“

Povedzte raz úprimne: Nemáme snáď najvrúcnejšie pranie a skutočnú túžbu, aby Boh prišiel v našom strede ku Svojmu právu? Žeby sme nepočuli len volanie von a zvesť: „Hľa, ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!“ a žeby sme nemali len svietiace lampy, ktoré by potom časom vyhasli, ale aby sme boli napojení na plnosť Svätého Ducha? Z Jeho plnosti sme vzali milosť a milosť [Ján 1:16].

Bratia a sestry, napojenie na Božie pôsobenie v tomto čase je to najdôležitejšie. Zavolanie von, príprava, oddelenie a potom ako Boží chrám, Božia Cirkev, miesto Božieho zjavenia na zemi. Pán má telo. Bolo o ňom povedané: **„...ustrojil si mi telo.“** [Židom 10:5] Kto číta 1. Korinťanom 12, vie, že my sme to telo Kristovo, On je hlava a my sme boli začlenení ako živé kamene do tejto Božej stavby, ako píše Peter. Nech Pán do nášho srdca vloží skutočnú túžbu, aby sme ako von zavolaná Cirkev, ako tí oddelení, ktorí počuli poslednú zvesť, skutočne boli miestom zjavenia živého Boha, žeby sa mohlo naplniť: **„Budem bývať v nich a prechádzať sa...“** – nielen, aby prišiel na návštevu, ale prebýval a putoval medzi nami. V Starom zákone stavali dom, aby tam prebýval Boh, a Šalamún ho dostaval. Pán stavia Svoj vlastný dom – v liste Židom 3:6 stojí napísané, že my sme Jeho domom.

Bratia a sestry, Boh nám daroval poslednú zvesť pre ten najvyšší účel, aký mohol v dejinách spásy existovať. S úprimným a poctivým srdcom sme povedať: Neuverili sme chytrácky vymysleným bájkam [2. Petra 1:16], ale poznali sme zaslúbenie pre tento čas. O Jánovi Krstiteľovi bolo povedané, že Pánovi privedie dobre pripravený ľud. A potom: „...a Jeho manželka sa pripravila. A dala sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých.“ [Zjavenie 19:7]

Povedzme to slobodne a otvorene: Aj v našom čase Pán hovoril ku Svojmu zmluvnému ľudu nielen z predsiene, ale zo svätyne svätých, z truhly zmluvy. **„Toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých.“** [Marka 14:24] Prídme dnes so všetkými našimi núdzami a starosťami k Nemu takí, akí sme, a sľubujem vám, že neodídeme odtiaľto takí istí, ale z milosti prežijeme to, čo nám Boh zaslúbil – záchranu duše, odpustenie hriechov, istotu spásy, že nás Boh prijal a že Jeho Duch môže dať nášmu duchu svedectvo, že sme sa stali Božími deťmi.

Dovoľte mi k vášmu vzbudovaniu povedať: Ak môžete zo srdca veriť zaslúbeniu pre tento čas, že Boh pošle proroka pred hrozným dňom Pána, predtým, ako slnko stratí svoj jas a mesiac sa premení na krv, ak zo srdca môžete veriť, že Boh toto zaslúbenie v našom čase naplnil a Svojho proroka poslal s poslednou zvesťou, aby mohlo nastať vyvolanie von a príprava... Možno to musí byť vyslovené v každom zhromaždení: Dnes sa nejedná o časové obdobie od roku 1933 až 1946. Vy viete, že to bol mimoriadny časový úsek v živote brata Branhama. Potom prišiel 7. máj 1946, keď anjel Pánov vkročil vo svetle do miestnosti a brat Branham vyskočil (mal v lone Bibliu) a anjel Pánov mu dal Božie poverenie. Od roka 1946 až po rok 1965 tento Boží muž jednoducho zvestoval Slovo a zaviedol nás späť. Všetky tajomstvá boli zjavené. Ale toto je ten bod: my nečakáme, že sa vráti prorok, ale že sa vráti Pán. Čakáme, že Pán dokoná Svoje dielo so spasenými s veľkou mocou a slávou. Brat Branham svoje jedinečné poverenie splnil. Zvestovateľa Boh vzal, ale zvesť nám zostala. Nikoho nesúdím, ale sú ľudia, ktorí končia rokom 1965 a neporozumeli alebo nechcú porozumieť, že až potom mohla začať posledná časť, že v uplynulých 50 rokoch mohli byť naplnené Slovo, že plné evanjelium bude zvestované až do končín zeme [Matúš 24:14]. Povedzme to s veľkou bolesťou: Všetci tí, ktorí niekde zostali stáť, to budú ľutovať. Prosím všetkých, nezostaňte

duchovne stáť, napredujme, odvážne Bohu dôverujme, On všetko dobre učiní. Praví vyvolení nemôžu byť zvedení [Marka 13:22], oni veria, ako sme už predtým zmienili, že Boh poslal Svojho posla a zanechal nám zvesť, ktorú sme niesli do celého sveta.

Nezabudnime na to a čítajme pod modlitbou ešte raz 2. Korintanom 1:14 a pochopíte, že toto je obdobie, v ktorom Boh Svoj ľud milostivo navštívil, hovorí k nám a z milosti dáva plné odpustenie, plnú spásu a posväcuje nás Svojou prítomnosťou a my počujeme, zo srdca prijímame a veríme Jeho Slovo a dostaneme ho zjavené. A tak je potvrdené, že patríme k tým, ktorých Boh vyvolil pred založením sveta. Myslite na Slovo z Matúša 13:

„...hľadiac nevidia a čujúc nečujú ani nerozumejú...“

A potom:

„Ale vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.“

Blahoslavenie! Nášmu Bohu nech je vzdaná česť za krv Baránka, za Božie Slovo, za Ducha Božieho, ktorý vedie do každej pravdy. Nech v tebe a vo mne dnes povstane túžba, aby sme ako vyvolaná Cirkev boli miestom zjavenia Božej moci, aby Pán mohol v našom strede putovať, pôsobiť a prebývať. **„Budem bývať v nich a prechádzať sa, a budem ich Bohom, a oni mi budú ľuďom ... hovorí Pán.“** Je to teda **„Tak hovorí Pán“** pre von vyvolanú Cirkev v tomto čase. Boh dodrží, čo sľúbil. Kto tomu verí, ten uvidí Božiu slávu. Nech mu je vzdaná všetka česť a chvála na všetky veky.

Povstaňme a spoločne spievajme *Taký aký som, tak to musí byť.*

Amen. Skláňame hlavy pred všemohúcim Bohom, avšak v plnej dôvere a viere, že sme u Boha našli milosť, podľa miesta Písma: **„Zmilujem sa nad kým sa zmilujem, a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem.“** [2. Mojžišova 33:19, Rimanom 9:15]

Dnes zveríme Pánu všetky modlitebné prosby a priania, či už naše osobné, za naše rodiny, či za druhých, dnes všetko prinesieme Pánovi, ktorý na nás zvolal: **„Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obťažaní, a Ja vám dám odpočinutie.“** [Matúš 11:28]

Milovaný Pane, Ty sa neoneskoríš, ale mnohí prídu neskoro. Ó, Bože, prosím Ťa, nech všetci, ktorí teraz počujú Tvoje Slovo, nemajú len horiace lampy, ale aj napojenie na plnosť Ducha. Milovaný Pane, ako si Ty povedal prorokovi Eliášovi a on mohol vysloviť, že múka ani olej v džbánе neubudnú, kým nepadne dážď [1. Kráľovská 17:14].

Ó, Bože, daruj nám všetko, chlieb i olej, až kým nepadne pozdný dážď a Ty sa budeš môcť zjaviť v strede Svojho ľudu. Milovaný Pane, dnes si v nás všetkých prebudil túžbu. Máme prosbu, žeby si Ty v našom strede mohol zjaviť Tvoju moc vzkriesenia, Tvoju moc divov, Tvoju moc spásy, Tvoju oslobodzujúcu moc víťazstva z Golgoty. Milovaný Pane, požehnaj teraz všetkých, ktorí sa rozhodli pre Teba.

Bratia a sestry, v čase, keď zotrváme v modlitbe, dovoľte mi spýtať sa, či tu sú takí, ktorí chcú svoj život cele posvätiť Pánu a jednoducho zo srdca povedať: Nie moja cesta, nie moja vlastná vôľa, Ty sám rozhoduj! Zo srdca povedať: Nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa stane. V čase, keď sú naše hlavy sklonené, môžete na okamih pozdvihnúť svoje ruky? Boh vidí ruky. Boh vidí srdcia.

Ó, Bože v nebesiach, prichádzame k Tebe a ďakujeme za to, že krv Novej zmluvy ešte za nás hovorí. Že je odpustenie, milosť a spása pre všetkých, ktorí dnes veria a prijímajú to. Milovaný Pane, nech je naša viera taká mocná, aby sme vo viere poznali, že sme teraz omilostení, že sme počuli Tvoje volanie, že sme boli zavedení späť k začiatku, aby si mohol na konci činiť to, čo si činil na začiatku. Tebe, všemohúcemu Bohu, nech je posvätený Tvoj ľud od jedného konca zeme k druhému. Nech všetky národy a jazyky počujú Tvoj hlas a prežijú evanjelium ako Božiu moc.

Ďakujem Ti za to, že si nás dnes vypočul. Nech všetci, ktorí sú tu, a aj tí, ktorí počúvajú, prijímú vo viere, že Pán nám všetko daroval. Ako by nám Boh nemal všetko darovať? [Rimanom 8:32] Všetky zaslúbenia sa stali áno a Amen. Naplnili sa. Milovaný Pane, zjav dnes večer víťazstvo z Golgoty v našom strede pramocným spôsobom. Nech je Ti vzdaná vďaka, česť, úcta a klaňanie vo svätom a nádhernom mene Ježiš. Haleluja. Amen.